

POŘAD BOHOSLUŽEB NA ČERVEN – ČERVENEC

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

PRAHA

PRAHA – MICHLE, Kaple sv. Anežky České, Na Záhonech 10

11.6. - 8.00 - Mše sv.

PRAHA – VINOHRADY, Národní dům, Nám. míru 9

10. a 24.6. - 10.00 - Mše sv. (chorální) a po ní katechese

STARÁ BOLESLAV

8., 22. a 29. 7. - 10.00 - Mše sv. (chorální)

BRNO - ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 26

2.6.	- 8.00	- Mše sv. s lidovým zpěvem
3.6.	- 17.30	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
7.6.	- 10.00	- Slavnost Božího Těla - Mše sv.(chorální) a procesí
10.6.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
15.6.	- 17.30	- Božského Srdce - Mše sv. (chorální)
16.6.	- 17.30	- Nešpory a Svátostné požehnání
17.6.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
24.6.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
4., 9., 11., 16., 18., 23., 25. a 30.6.	- 8.00	- Mše sv.
1.7.	- 17.30	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
2.7.	- 8.00	- Navštívení Panny Marie - Mše sv. s lid. zpěvem
8.7.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
15.7.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
22. a 29.7.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
7., 9., 14., 16., 21., 23., 28. a 30.7.	- 8.00	- Mše sv.

FRÝDEK – MÍSTEK

Zámecké nám. 1251, 1. patro

3.6. a 1.7.	- 10.00	- Mše sv. (chorální)
17.6. a 15.7.	- 17.30	- Mše sv. (chorální)

Červen - červenec 2007

č. 80

REGINA CONFESSORUM.

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Jaidhof, 17. dubna, sv. Aniceta

Drazí věřící,

když náš Pán Ježíš Kristus viděl, jak je znesvěcován chrám, místo zasvěcené Božímu kultu, vzal bič a vyhnal všechny svatokrádežníky ven se slovy: „Dům můj domem modlitby sloužit bude, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ A to byl chrám starozákonní, kde Bůh zvláštním způsobem přebýval pouze skrze svoje působení a milost. Mnohem více jsou chrámy naše, kde přebývá Bůh sám osobně, reálně přítomen v Nejsvětější Svátosti. Křesťanský kostel je proto místem bohopocty, a to jedinečně a výlučně. Provozovat kostel jako muzeum s prohlídkami, koncertní síň, společenský klub či ještě hůře propůjčovat ho modloslužbě a heretickým náboženským seancím je znesvěcením svatého místa, hříchem proti prvnímu přikázání Božímu. Ale i takové nešvary, jako je mlčení, vzájemné pozdravování se a rušení jsou projevem neúcty vůči Bohu.

Proč dnes úcta vůči místu Božího přebývání mezi námi není samozřejmá? Protože mizí katolická víra. Kdo věří v nekonečnou svatost Boží, v Božství Kristovo, v Jeho reálnou přítomnost a uvědomuje si svoji hříšnost, ten nemůže s drzou přehliživostí chodit před svatostánkem, stát k němu zády a dovolit, aby se v chrámu Páně děly věci světské a provozovaly se nekatolické kultury, nýbrž se přibližuje ke svatostánku jako kající celník. Vybírání vstupného a pořádání koncertů bývá někdy zdůvodňováno nutností kostely udržovat. Ale neřiká náš Pán Ježíš Kristus, abychom nejprve hledali království Boží a že nám vše ostatní bude přidáno? Kde však není víra, kde není Bohopocta, tam není ani křesťanská naděje, veškerá důvěra se vkládá v prostředky tohoto světa. Výsledek přes veškeré zisky odpovídá duchu tohoto světa – zavírají se kostely, narozdíl od dob, kdy se vstupné nevybíralo a s kostely se ani jinak nekšeftovalo, a přesto se díky obětavosti věřících plynoucí z živé víry stavělo mnoho nádherných chrámů.

Projevem a zároveň příčinou církevní krize je postoj ke svátostnému Kristu. Nevěra ve výlučnou jedinečnost katolického náboženství vedla k falešnému ekumenismu, v tomto duchu byl vykonstruován nedůstojný a dvojznačný nový mešní ritus a i přes upřímnou snahu některých biskupů a kněží navzdor všemu uchovat katolickou víru a úctu k Nejsvětější Svátosti slaví sekularizace své úspěchy. Ještě v polovině osmdesátých let nacházíme v kuriálních aktech napomenutí v duchu katolické eucharistické úcty:

- Před svatostánkem vedle pokleknutí výslovně předepsaných při konání jednotlivých obřadů, se pokleká při příchodu a odchodu – na začátku a na konci bohoslužby.

- Přechází-li jen někdo před svatostánkem z jedné strany na druhou, aniž by uprostřed něco konal, pokleká pokaždé ... Nemožnost nebo nevhodnost úpravy bohoslužebného prostoru není omluvou.

- Ten, kdo podává Sv. Přijímání, věnuje se pouze pouze této činnosti a ničemu jinému. Nedotýká se něčeho, ale Někoho. Dokud řádně neodstraní částičky Hostií, které ulpěly na prstech, nesahá na nic jiného.

- Dělat během podávání kříž na čelo malým dětem, které doprovázejí dospělí, je zlozvyk odvádějící pozornost k něčemu jinému a zvětšující nebezpečí zneuctění drobných částíček.

(ACO 5/1986, s.31,2; ACEB 1313/V/1986, s.37-38,ad II)

Opak je dnes skutečností. Podávání Nejsvětější Svátosti do ruky je popřením těchto principů a davy dětí vynucující si Církvi nikdy nezavedené křížky narušují důstojný průběh podávání Svátosti připraveným a soustředěným komunikantům. (Křížek na čele není ostatně žádným kněžským požehnáním ve smyslu svátostiny, nýbrž jakýmsi šidítkem pro ty, kteří ještě nemohou přijímat, pro vzbuzení falešného pocitu, že dostávají jakousi alternativu přijímání. Svátostina se totiž platně uděluje pouze tehdy, je-li udělována dle ritu uvedeného v liturgických knihách. Udělení kněžského požehnání křížkem na čelo však žádná liturgická kniha Katolické církve neobsahuje.)

Řešení celé situace neleží v diskusi o nových metodách pastorače, o správě budov, výprodeji církevního majetku včetně kostelů a svolávání různých grémii ke svalování zodpovědnosti na nějaké anonymní komise, aby nadále mohli být oslavováni ti, kteří jsou hlavní příčinou rozkladu Církve, nýbrž k znovunaplnění slov žalmu stodesátého: „Initium sapientiae timor Domini. Počátkem moudrosti je bázeň před Hospodinem.“ Pokud tato svatá bázeň znovu ovládne naše chrámy, pokud úcta ke Kristu Svátostnému a v tomto duchu konaná Bohoslužba pronikne celý život našich bratřích polorozpadlých kostelů, dojde k jejich obnově nejen duchovní, ale nakonec i materiální, jak tomu bylo po husitském a protestantském díle zkázy v rozkvětu doby barokní. Chce-li však někdo obnovovat Církev bez Krista v odmítnutí autority zjevujícího se Boha a nahrazuje-li ji ustanoveními zplozenými lidskou ješitností, nechť pamatuje na Jeho slova: „Marné je proti ostnu kopati.“

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX

Slavnost Božího Těla

Kaple Královny posvátného růžence - 7. června – 10.00 hod.

Cyrlometodějská pouť

Sady u Uherského Hradiště – 5. července – 11.00 hod.

Svatopropokská pouť

Z Chocerad na Sázavu – 7. července